

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR
LATVIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
SUSITARIMAS
DĖL TARPVALSTYBINIO BENDRADARBIAVIMO KOVOJANT SU
NUSIKALSTAMUMU

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Latvijos Respublikos Vyriausybė, toliau – Susitariančiosios Šalys,

- *norėdamos* plėtoti operatyvinio bendradarbiavimo ir prevencinių veiksmų optimalius principus, formas ir metodus;
- *įsitikinusios*, kad bendradarbiavimas yra labai svarbus veiksmingai kovojant su nusikalstamumu, visų pirma organizuotu nusikalstamumu, taip pat su terorizmu;
- *remdamosi* iki šiol įgyta abipusio bendradarbiavimo patirtimi;
- *atsižvelgdamos* į abiejų Susitariančiųjų Šalių teritorijose galiojančius įstatymus ir tarptautinius įsipareigojimus;
- *vadovaudamosi* lygybės, teisingumo, abipusiškumo ir abipusės naudos principais;
- *atsižvelgdamos* į tarptautinius įsipareigojimus ir norėdamos toliau plėtoti abiejų Susitariančiųjų Šalių valstybių policijos ir kitų teisėsaugos institucijų bendradarbiavimą, numatytą Šengeno *acquis*, kituose Europos Sąjungos teisės aktuose, tarptautiniuose susitarimuose ir vidaus teisės aktuose;
- *atsižvelgdamos* į 2022 m. birželio 9 d. Europos Sąjungos Tarybos rekomendaciją (ES) 2022/915 dėl operatyvinio teisėsaugos bendradarbiavimo;

– *atsižvelgdamos į 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimą 2008/615/TVR dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo gerinimo, visų pirma kovos su terorizmu ir tarpvalstybiniu nusikalstamumu srityje, ir į 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimą 2008/616/TVR dėl Sprendimo 2008/615/TVR dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo gerinimo, visų pirma kovos su terorizmu ir tarpvalstybiniu nusikalstamumu srityje, įgyvendinimo,*

susitarė:

I skirsnis

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Sąvokos

Šiame Susitarime „kompetentinga institucija“ reiškia valdžios instituciją arba bet kurią jos dalį (padalinį), įgaliotą pagal savo kompetenciją tiesiogiai ar netiesiogiai atlikti funkcijas, susijusias su nusikaltimų nustatymu, tyrimu ir prevencija, įskaitant visuomenės apsaugą nuo grėsmių ir jų prevenciją, ir tvarkyti su tuo susijusius asmens duomenis. Kompetentingų institucijų, dalyvaujančių įgyvendinant šį Susitarimą, sąrašas nustatytas šio Susitarimo 4 straipsnyje.

2 straipsnis

Bendradarbiavimo sritys

1. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja bendradarbiauti nusikalstamų veikų prevencijos, nustatymo ir kovos su jomis srityje, kaip apibrėžta abiejų Susitariančiųjų Šalių valstybių teritorijose galiojančiuose teisės aktuose ir nepažeisdamos savo tarptautinių įsipareigojimų.

2. Susitariančiosios Šalys, bendradarbiaudamos per šio Susitarimo 4 straipsnyje nurodytas kompetentingas institucijas, kovoja su šiais nusikaltimais: nusikaltimai žmonių gyvybei, sveikatai ir laisvei;

2.1. nusikaltimai žmonių gyvybei, sveikatai ir laisvei;

2.2. terorizmas ir su terorizmu susiję nusikaltimai;

2.3. organizuotas nusikalstamumas;

2.4. vaikų seksualinis išnaudojimas ir vaikų pornografija;

2.5. neteisėta prekyba narkotinėmis medžiagomis, psichotropinėmis medžiagomis ir jų pirmtakais;

2.6. neteisėta šaunamųjų ginklų, šaudmenų, sprogmenų, cheminių, biologinių, radioaktyviųjų ir kitų pavojingųjų medžiagų gamyba, prekyba ir disponavimas jais;

2.7. neteisėtas sienos kirtimas ir žmonių gabenimas per valstybės sieną bei kiti nusikaltimai, susiję su valstybės sienų pažeidimais ir neteisėta migracija;

2.8. prekyba žmonėmis;

2.9. kontrabanda;

2.10. neteisėta prekyba akcizais apmokestinamomis prekėmis;

2.11. asmens dokumentų klastojimas ir platinimas;

2.12. nusikaltimai finansų sistemai, ekonomikai ir verslo tvarkai, taip pat nusikaltimai, susiję su nusikalstamu būdu įgyto turto legalizavimu;

2.13. korupcinio pobūdžio nusikaltimai ir Susitariančiųjų Šalių valstybių pareigūnų ir (arba) valstybės tarnautojų papirkinėjimas tarptautiniuose verslo sandoriuose;

2.14. nusikaltimai nuosavybei;

2.15. nusikaltimai, susiję su intelektinės ir pramoninės nuosavybės teisių pažeidimu;

2.16. nusikaltimai aplinkai;

2.17. kibernetiniai nusikaltimai;

2.18. tarptautinių sankcijų pažeidimai ir veikla, kuria siekiama jas apeiti;

2.19. masiniai viešosios tvarkos pažeidimai;

2.20. nusikaltimai demokratiniam rinkimams ir referendumams;

2.21. nusikaltimai taikai, karo nusikaltimai ir nusikaltimai žmoniškumui;

2.22. nusikaltimai valstybei.

3. Susitariančiosios Šalys taip pat bendradarbiauja tais atvejais, kai trečiosios šalys vienos iš Susitariančiųjų Šalių atžvilgiu vykdo hibridinius neteisėtus veiksmus, kurie turi įtakos kurios nors Susitariančiosios Šalies valstybės nacionaliniam saugumui.

4. Toks bendradarbiavimas apima keitimąsi informacija apie bendrus veiksmus prieš bet kokius priešiškus ir (arba) neteisėtus trečiųjų šalių veiksmus (pavyzdžiui, organizuotą neteisėtą migraciją, kontrabandą ar kitus ekonominius nusikaltimus), kuriais siekiama kelti grėsmę vienos iš Susitariančiųjų Šalių valstybių nacionaliniam ar visuomenės saugumui arba jį destabilizuoti.

5. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja, be kita ko, bendradarbiauti teikiant pagalbą didelio masto masinių renginių, neramumų ir ekstremaliųjų situacijų atveju, siekdamas įgyvendinti 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimą 2008/615/TVR dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo gerinimo, visų pirma kovos su terorizmu ir tarpvalstybiniu nusikalstamumu srityje, 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimą 2008/616/TVR dėl Sprendimo 2008/615/TVR dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo gerinimo, visų pirma kovos su terorizmu ir tarpvalstybiniu nusikalstamumu srityje, įgyvendinimo, 2002 m. balandžio 25 d. Tarybos sprendimą 2002/348/TVR dėl saugumo tarptautinio masto futbolo rungtynėse ir 2007 m. birželio 12 d. Tarybos sprendimą 2007/412/TVR, iš dalies keičiantį Tarybos sprendimą 2002/348/TVR.

3 straipsnis

Bendradarbiavimo formos

1. Pagal Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje galiojančius įstatymus ir tarptautinius įsipareigojimus Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų bendradarbiavimo būdai yra šie:

- a) keitimasis duomenimis, įskaitant asmens duomenis ir specialių kategorijų asmens duomenis, ir kita informacija tiriant, atskleidžiant šio Susitarimo 2 straipsnio 2 dalyje nurodytus nusikaltimus, taip pat įgyvendinant šių nusikaltimų prevencijos priemones;
- b) nenustatytos tapatybės suaugusių asmenų ir vaikų, asmenų, vengiančių nusikalstamų veikų tyrimų ar teismo sprendimų dėl bausmių už įvykdytus nusikaltimus vykdymo, vengiančių mokėti alimentus, paieška ir identifikavimas, ieškomų asmenų ir (arba) dingusių asmenų paieška, nenustatytos tapatybės žmogaus palaikų identifikavimas;
- c) pagalba vykdant kriminalinės žvalgybos veiklą;
- d) jei įmanoma, pagalba, kai reikia papildomų žmogiškųjų ir (arba) materialinių išteklių iškilus grėsmei kompetentingų institucijų veiklai, kuriai vienos Susitariančiosios Šalies valstybės nacionalinių išteklių nepakanka;
- e) keitimasis patirtimi, susijusia su Susitariančiųjų Šalių valstybių teritorijose galiojančių teisės aktų įgyvendinimu, specialiomis nusikalstamumo prevencijos ir kovos su juo priemonėmis bei metodais ir teismo ekspertizės taikymu;
- f) keitimasis darbo patirtimi, įskaitant profesinio mokymo organizavimą ir vykdymą, darbo praktiką, konsultacijas, seminarus ir mokymo kursus, ekspertų susitikimų organizavimą, taip pat keitimąsi profesinio ir tęstinio mokymo programomis ir ekspertais;
- g) keitimasis analitine informacija apie nusikalstamumo priežastis, sąlygas ir tendencijas, leidinius ir mokslinių tyrimų rezultatus bei Susitariančiųjų Šalių valstybių teritorijose galiojančius teisės aktus;
- h) keitimasis informacija, įskaitant asmens duomenis, siekiant nustatyti asmenų, neteisėtai esančių arba gyvenančių Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, tapatybę;

- i) dalyvavimas jungtinėse tyrimo grupėse pagal Susitariančiųjų Šalių valstybių teritorijose galiojančius teisės aktus;
- j) bendrų operacijų, įskaitant kovos su terorizmu operacijas, vykdymas;
- k) bendras padėties ataskaitų, grėsmių vertinimų, veiksmų planų ir prevencinių programų rengimas;
- l) bendrų priemonių taikymas pasienyje ir pasienio regionuose, taip pat bendrų priemonių taikymas, įskaitant bendrų operacijų vykdymą, siekiant užkirsti kelią juridinių ir fizinių asmenų bandymams apeiti tarptautinių sankcijų reikalavimus;
- m) bendrų paraiškų dėl Europos Sąjungos finansavimo įvairiems Susitariančiųjų Šalių projektams, kurių tikslai atitinka šio Susitarimo tikslus, įgyvendinti teikimas, taip pat tokių projektų įgyvendinimas.

2. Susitariančiosios Šalys taip pat gali bendradarbiauti kitais būdais, atitinkančiais šio Susitarimo tikslus.

3. Šiam Susitarimui įgyvendinti Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos gali sudaryti atskirus tarptautinius tarpžinybinio bendradarbiavimo susitarimus.

4 straipsnis

Kompetentingos institucijos

Šį Susitarimą įgyvendina šios Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos:

1. Lietuvos Respublikoje:

- 1.1. Specialiųjų tyrimų tarnyba;
- 1.2. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos;
- 1.3. Lietuvos policija;
- 1.4. Valstybės sienos apsaugos tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos;
- 1.5. Viešojo saugumo tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos;

1.6. Lietuvos muitinė.

2. Latvijos Respublikoje:

2.1. Valstybės policija;

2.2. Valstybės sienos apsaugos tarnyba,

2.3. Vidaus saugumo biuras;

2.4. Valstybės saugumo tarnyba pagal jai priskirtą kompetenciją tirti nusikalstamas veikas;

2.5. Korupcijos prevencijos ir kovos su korupcija biuras;

2.6. Mokesčių ir muitinės policija.

5 straipsnis

Išankstinis įspėjimas

Kai gali kilti grėsmė, ypač kai tikėtina, kad ji paveiks kitą Susitariančiąją Šalį, poveikį patiriančios Susitariančiosios Šalies valstybės kompetentinga institucija kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai išsiunčia išankstinį įspėjimą, apibūdindama padėtį ir tikėtiną jos raidą, įskaitant, kiek įmanoma, pagalbos, kurios gali prireikti, pobūdį ir mastą.

6 straipsnis

Bendradarbiavimo prašymai

1. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos bendradarbiauja remdamosi prašymais. Tokie prašymai pateikiami nustatyta forma, kurią parengia ir tiesiogiai viena kitai perduoda atitinkamos Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos.

2. Prašymas pateikiamas kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingoms institucijoms pagal jų kompetenciją.

3. Prašymas parengiamas raštu ir perduodamas naudojantis turimomis oficialiomis ryšio priemonėmis ir (arba) tarptautiniais teisėsaugos bendradarbiavimo kanalais. Ypatingos skubos atvejais prašymas gali būti perduodamas žodžiu arba bet kuriuo kitu tinkamu kanalu. Toks prašymas turi būti patvirtintas ir perduotas raštu nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 3 darbo dienas.

4. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos susitaria dėl konkrečių ryšių kanalų prašymams perduoti ir atsakymams gauti.

5. Perduotame prašyme turi būti nurodytas prašančiosios institucijos pavadinimas, prašymo dalykas ir jo teisinis pagrindimas. Pateikiant prašymą pateikti informaciją, pagrindime turi būti nurodytas prašomos informacijos tikslas, prašomos informacijos apimtis ir numatomas jos panaudojimas.

6. Jei prašymas susijęs su vienos Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pareigūnų ar darbuotojų veikla kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, tokiu atveju prašyme taip pat turėtų būti nurodytas Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnų ar darbuotojų, dalyvaujančių tokiuose veiksmuose, skaičius, jų veiksmų laikas ir trukmė, numatytų veiksmų aprašymas (kiek tai įmanoma atsižvelgiant į veiksmo slaptumą), specialių priemonių, kurios turi būti taikomos, sąrašas ir veiksmą koordinuojantis asmuo.

7. Kai prašymas perduodamas vykdyti Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai, kuri pagal savo kompetenciją negali įvykdyti tokio prašymo, ta Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija persiunčia prašymą atitinkamai Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai ir atitinkamai informuoja prašančiosios Susitariančiosios Šalies kompetentingą instituciją. Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija, kuriai perduodamas toks prašymas, jį vykdo ir tiesiogiai atsako prašančiosios Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai.

8. Jei prašymas negali būti visiškai arba iš dalies įvykdytas jame nustatytomis sąlygomis, prašomosios Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija nedelsdama apie tai praneša prašančiosios Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai.

9. Prašymai turėtų būti vykdomi nedelsiant, o atsakymai pateikiami ne vėliau kaip:

a) skubiais atvejais – per 8 valandas nuo prašymo gavimo, su sąlyga, kad informacija arba duomenys saugomi duomenų bazėje, tiesiogiai prieinamoje Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai. Jei informacijos neįmanoma pateikti per nustatytą terminą, informacija pateikiama per 3 kalendorines dienas;

b) neskubiais atvejais – per 7 kalendorines dienas nuo prašymo gavimo, su sąlyga, kad informacija arba duomenys saugomi duomenų bazėje, tiesiogiai prieinamoje Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai;

c) kitais atvejais – per 14 kalendorinių dienų nuo prašymo gavimo arba iš karto, kai buvo atlikti kontrolės ar kriminalinės žvalgybos veiksmai, jei dėl prašymo dalyko juos reikia atlikti.

10. Bendrų operacijų atveju į prašymus atsakoma per 3 kalendorines dienas, o skubiais atvejais – ne vėliau kaip per 8 valandas.

11. Jei prašymas negali būti įvykdytas per nustatytą terminą, Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija kuo greičiau apie tai praneša prašančiosios Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai, pateikdama informaciją apie numatomo vėlavimo trukmę.

12. Prašymai pagal šį Susitarimą negali būti naudojami tyrimo priemonėms gauti ar vykdyti tais atvejais, kai pagal Europos Sąjungos teisę būtina naudoti Europos tyrimo orderį ar kitą teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose priemonę.

II skirsnis
Bendrosios bendradarbiavimo formos

7 straipsnis
Keitimasis informacija

1. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos, gavusios prašymą, abipusiškumo pagrindu:

a) teikia informaciją, įskaitant asmens duomenis, kuri padėtų užkirsti kelią nusikaltimams, juos nustatyti ir su jais kovoti;

b) teikia informaciją, įskaitant asmens duomenis, apie neteisėtą prekybą narkotinėmis medžiagomis, psichotropinėmis medžiagomis, naujomis psichoaktyviosiomis medžiagomis ir narkotikų pirmtakais, taip pat apie jų buvimo vietas ir gamybos bei laikymo būdus;

c) keičiasi informacija apie teises nuostatas ir patirtimi, susijusiomis su šio Susitarimo dalyku;

d) teikia informaciją, įskaitant asmens duomenis, apie neteisėtą prekybą akcizais apmokestinamomis prekėmis ir suklastotais bei piratiniais produktais, jų gamybą ir laikymą, jų paskirties vietą ir kitus su mokesčiais susijusius pažeidimus, įskaitant informaciją apie mokesčius susitarimus ir pinigų srautus;

e) teikia informaciją apie dokumentus, leidžiančius atvykti į Susitariančiųjų Šalių valstybių teritoriją ir joje būti, transporto priemonių dokumentus ir teisę vairuoti transporto priemones patvirtinančius dokumentus, ir prireikus keičiasi tokių dokumentų pavyzdžiais;

f) teikia atitinkamą informaciją apie neteisėtos migracijos per tarpininkus ir migracijos per tarpininkus maršrutus ir mastą, taip pat apie neteisėtos migracijos tendencijas;

g) teikia informaciją apie organizuotų grupių ir nusikalstamų asociacijų, dalyvaujančių organizuojant neteisėtą migraciją, veiklą, sudėtį, veiklos metodus ir formas;

h) teikia informaciją apie dokumentų, kurie yra suklastoti, padirbti arba gauti apgaulės būdu, gamybą ir naudojimą;

i) teikia informaciją, pagal kurią galima identifikuoti objektus, visų pirma ginklus, šaudmenis ir sprogmenis, arba informaciją apie jų dabartinius savininkus ar laikytojus, taip pat sprogmenų ir kitų pavojingųjų medžiagų pavyzdžius;

j) teikia informaciją, pagal kurią galima identifikuoti prekes, kurioms taikomos tarptautinės sankcijos, jas vežančius asmenis arba jas vežant dalyvaujančius asmenis, sankcijų apėjimo būdus;

k) teikia informaciją, padedančią atskleisti Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų pareigūnų ir (arba) valstybės tarnautojų papirkinėjimo atvejus vykdamas tarpvalstybinius verslo sandorius;

l) keičiasi informacija apie planuojamus ir įvykdytus teroristinius išpuolius, nusikalstamos veikos vykdytojų ar jų įvykdymu įtariamų asmenų veiklos metodus, taip pat apie teroristines grupes bei šių grupių narius ir terorizmo finansavimo metodus;

m) keičiasi informacija, įskaitant asmens duomenis, apie asmenis, neteisėtai esančius ar gyvenančius Susitariančiųjų Šalių valstybių teritorijoje;

n) didelio masto masinių renginių, neramumų ir ekstremaliųjų situacijų atveju keičiasi informacija apie organizuotų grupių kelionių maršrutus, ketinimus, elgesį.

2. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos gali teikti informaciją savo iniciatyva.

3. Jei viena Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija pateikė netikslią ar neteisingą informaciją, apie tai nedelsiant pranešama informaciją gavusios ar pateikusios Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai, o informaciją pateikusios Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija nedelsdama ištaiso tokią informaciją.

4. Jei bendradarbiaujant buvo perduota informacija, kurią draudžiama perduoti, Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija nedelsdama informuoja Susitariančiosios Šalies, kuriai tokia informacija buvo perduota, kompetentingą instituciją, o ši privalo nedelsdama ištrinti ir (arba) sunaikinti tokią gautą informaciją.

5. Kiekviena Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija registruoja keitimąsi informacija tikrinimo, atskaitomybės ir duomenų apsaugos reikalavimų laikymosi tikslais.

6. Šio Susitarimo nuostatos nepažeidžia Europos Sąjungos teisės aktų ir tarptautinių dvišalių ir (arba) daugiašalių susitarimų, pagal kuriuos Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos keičiasi informacija, susijusia su jų kompetencijai priklausančių užduočių vykdymu, nuostatų.

8 straipsnis

Keitimasis ryšių palaikymo pareigūnais

1. Siekdamas palengvinti šio Susitarimo įgyvendinimą, Susitariančiosios Šalys gali komandiruoti vienos Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos ryšių palaikymo pareigūną atlikti konkrečių užduočių kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje.

2. Tokiu atveju vienos Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos ryšių palaikymo pareigūnai užtikrina:

- a) sklandų keitimąsi informacija pagal šio Susitarimo 2, 3 ir 7 straipsnių nuostatas;
- b) prašymų vykdymą pagal šio Susitarimo 6 straipsnio nuostatas;
- c) bendradarbiavimą įgyvendinant readmisijos susitarimus;
- d) kitų bendradarbiavimo užduočių, atitinkančių šio Susitarimo nuostatas, atlikimą.

3. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos teikia ryšių palaikymo pareigūnams visą jų užduotims vykdyti būtiną pagalbą.

4. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos pasinaudoja ryšių palaikymo pareigūnų bendru naudojimu, kaip nustatyta 2003 m. vasario 27 d. Tarybos sprendime 2003/170/TVR dėl ryšių palaikymo pareigūnų, valstybių narių teisėsaugos institucijų pasiūstų dirbti užsienyje, bendro naudojimo.

III skirsnis

Konkrečios bendradarbiavimo formos

9 straipsnis

Jungtinės tyrimo grupės

1. Siekiant užkirsti kelią nepagrįstam proceso, susijusio su poreikiu vykdyti tyrimo veiklą siekiant nustatyti organizuoto nusikalstamumo grupių keliose šalyse padarytas nusikalstamas veikas ir su jomis kovoti, vilkinimui, pagal nacionalinės teisės aktus abipusiu sutarimu gali būti steigiamos jungtinės tyrimo grupės.

2. Jungtinių tyrimo grupių tikslai, trukmė ir sudėtis nustatomi atskirais susitarimais ir laikantis nacionalinės teisės aktų, suderintų su atitinkamų sričių Europos Sąjungos *acquis*.

10 straipsnis

Liudytojų ir asmenų apsauga

Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos prašymu gali teikti pagalbą liudytojų ir asmenų, saugomų pagal kiekvienos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje galiojančius teisės aktus, apsaugos srityje.

11 straipsnis

Slaptosios operacijos

1. Bendradarbiaudamos šio Susitarimo 2 straipsnyje nurodytose srityse, vienos Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų prašymu padeda prašančiosios Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnams prašomosios Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje atlikti nusikaltimų, kuriems taikomas Europos arešto orderis, slaptuosius tyrimus. Tokie tyrimai gali būti atliekami tik su sąlyga, kad yra gautas Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos, esančios valstybės, kurioje turi būti atliekamas tyrimas, teritorijoje, leidimas. Tokiam leidimui gali būti taikomos tam tikros sąlygos. Tokius tyrimus atliekantys Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pareigūnai gali veikti neatskleisdami tapatybės. Nereikalaujama atskleisti Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pareigūno tikrosios tapatybės.

2. Prašymą leisti vykdyti slaptąją operaciją vienos Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija perduoda kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai šio Susitarimo 6 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Slaptoji operacija yra apribota prašyme nurodytų veiksmų ir terminų. Šie veiksmai atliekami griežtai laikantis slaptosios operacijos leidimo, kurį suteikė Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos, sąlygų. Tokiems veiksams vadovauja prašomosios Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pareigūnas. Prašančiosios Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnų veiksmai ir visos su tuo susijusios pasekmės priskiriami prašomajai Susitariančiajai Šaliai.

4. Prašančiosios Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pareigūnai sutikimą davusios kompetentingos institucijos prašymu ir po dvišalių konsultacijų paskiria arba atšaukia Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje vykdoma slaptoji operacija, kompetentingos institucijos pareigūnus, išskyrus atvejus, kai toks atšaukimas keltų pavojų slaptąją operaciją vykdančio pareigūno (arba jo ar jos šeimos narių) gyvybei, sveikatai ar saugumui.

5. Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje veikė slapstasis pareigūnas arba slapstasis žmogiškasis žvalgybos šaltinis, kompetentingoms institucijoms nedelsiant ir ne vėliau kaip per 3 kalendorines dienas raštu pranešama apie veiksmo užbaigimą ir jo rezultatus.

6. Jeigu dėl ypatingos skubos neįmanoma pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodyto prašymo, Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pareigūno, kuris pagal jo valstybės teritorijoje galiojančius teisės aktus turi slaptojo pareigūno arba slaptojo žmogiškojo žvalgybos šaltinio statusą, inicijuotus veiksmus leidžiama tęsti kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, su sąlyga, kad yra didelė rizika, jog bus atskleista slaptojo pareigūno arba slaptojo žmogiškojo žvalgybos šaltinio tapatybė, ir šie veiksmai apsiriboja slaptojo pareigūno tikrosios tapatybės apsauga. Apie tęsiamus veiksmus turi būti nedelsiant pranešta kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai, atsakingai už slaptojo pareigūno atliktus veiksmus.

7. Prašomosios Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos prašymu veiksmai turi būti nedelsiant nutraukti ir apie juos turi būti pranešta kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai, išskyrus atvejus, kai toks nutraukimas keltų pavojų slaptąją operaciją vykdančio pareigūno (arba jo ar jos šeimos narių) gyvybei, sveikatai ar saugumui.

8. Pagal Susitariančiųjų Šalių valstybių teritorijoje galiojančius teisės aktus slaptojo pareigūno arba slaptojo žmogiškojo žvalgybos šaltinio (ir jo ar jos šeimos narių) tapatybė taip pat apsaugoma užbaigus slaptąją operaciją.

9. Prašomosios Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija turėtų imtis visų būtinų veiksmų, kad padėtų prašančiosios Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai vykdyti slaptąsias operacijas ir apsaugotų abiejų Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos pareigūnus.

12 straipsnis

Kontroliuojamasis gabenimas

1. Gavusi prašymą, prašomosios Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija gali duoti sutikimą dėl daiktų, kurie gauti baudžiamojo proceso metu arba kuriuos ketinama jame panaudoti, kontroliuojamojo gabenimo, jei priešingu atveju būtų neįmanoma arba labai sunku nustatyti nusikaltimo vykdytojus arba išsiaiškinti platinimo maršrutus. Sutikimas duodamas ir sąlygos nustatomos pagal prašomosios Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje galiojančių teisės aktų nuostatas. Prašomosios Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija gali atsisakyti leisti kontroliuojamąjį gabenimą, jei tai kelia tiesioginį pavojų žmonių gyvybei ir sveikatai arba gali turėti kitų rimtų pasekmių.

2. Prašymas, nurodytas šio straipsnio 1 dalyje, pateikiamas kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai šio Susitarimo 6 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Prašomosios Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija kontroliuojamojo gabenimo kontrolę vykdo sienos perėjimo punkte ar kitoje koordinuojamoje vietoje. Prašomosios Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija užtikrina nuolatinę kontroliuojamojo gabenimo kontrolę taip, kad ji būtų galima bet kuriuo metu perimti ir sulaikyti.

4. Prireikus Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos gali koordinuoti abiejų Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų pareigūnų vykdomą kontroliuojamojo gabenimo kontrolę. Tokiu atveju prašančiosios Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pareigūnai laikosi prašomosios Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje galiojančių teisės aktų ir tos Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pareigūnų reikalavimų.

5. Prašomosios Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų prašymu su kontroliuojamuoju gabenimu susiję veiksmai turi būti nedelsiant nutraukti. Kontroliuojamojo gabenimo rezultatai gali būti naudojami tik tokia apimtimi, kokiai prašomosios Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija yra davusi sutikimą.

6. Sutikimas dėl prašymo vykdyti kontroliuojamąjį gabenimą, kuris pradamas arba tęsiamas trečiojoje šalyje, duodamas tik tuo atveju, jei prašyme pateikiamas patvirtinimas, kad trečioji šalis atitinka šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytas sąlygas.

13 straipsnis

Sekimas kertant sieną

1. Sekimas kertant sieną vykdomas pagal Konvencijos dėl Šengeno susitarimo, 1985 m. birželio 14 d. sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo, įgyvendinimo su pakeitimais (toliau – Konvencija dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo) 40 straipsnio nuostatas, jei šios nuostatos nėra papildytos ar išplėstos šio Susitarimo nuostatomis.

2. Be šio straipsnio 1 dalies, sekimas kertant sieną gali būti vykdomas siekiant užkirsti kelią nusikalstamai veikai, už kurią baudžiama ne mažiau nei vienu metų laisvės atėmimu, ją nustatyti arba nustatyti, ar ji buvo padaryta arba ją rengiamasi padaryti.

3. Jei dėl ypač skubių priežasčių neįmanoma iš anksto kreiptis dėl leidimo vykdyti sekimą kertant sieną, sekimą vykdančios Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnams leidžiama vykdyti sekimą kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje pagal Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo 40 straipsnio 2 dalį, kad užkirstų kelią konkrečiai nusikalstamai veikai, arba nustatyti, ar ji buvo padaryta arba ją rengiamasi padaryti, ir tai gali būti pagrindas išduoti Europos arešto orderį.

4. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos gali prašyti, kad jų teritorijoje sekimą vykdytų kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnai. Tokiu atveju šis prašymas kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai kartu reiškia ir kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnų sutikimą kirsti valstybių sieną ir vykdyti sekimą kertant sieną.

5. Sekimas kertant sieną vykdomas šiomis sąlygomis:

- a) prašymas duoti sutikimą vykdyti sekimą kertant sieną pateikiamas per Susitariančiųjų Šalių paskirtas Susitariančiųjų Šalių kompetentingas institucijas;
- b) abiejų Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos gali nuspręsti vykdyti bendrą sekimą kertant sieną. Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pareigūnai, vykdantys sekimą kertant sieną kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, yra pavaldūs kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pareigūnams;
- c) medžiagų, gautų vykdant sekimą kertant sieną kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, kopijos turėtų būti perduotos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo vykdomas sekimas kertant sieną, kompetentingai institucijai, kai ši to paprašo.

6. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos pareigūnai šiame straipsnyje nustatyta tvarka gali toliau vykdyti asmens sekimą kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje asmeniškai ir (arba) techninėmis priemonėmis, kurias leido taikyti Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turi būti vykdomas sekimas, kompetentinga institucija.

14 straipsnis

Maskavimo priemonės

1. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos pareigūnai, bendradarbiaudami šio Susitarimo 9–13 straipsniuose nurodytose srityse, turi teisę naudoti registracijos ir skiriamuosius ženklus, dokumentus, dokumentų modelius, savo priedangos tapatybes, transporto priemonių valstybinio numerio ženklus, iš kurių neįmanoma identifikuoti pareigūnų ir (arba) jų ryšių su teisėsaugos institucijomis.

2. Prašomosios Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pagal jos valstybės teritorijoje galiojančius teisės aktus užtikrina prašančiosios Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pareigūnams prieigą prie šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų ir priemonių.

3. Prašomosios Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos gali nustatyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų ir priemonių naudojimo, saugojimo ir grąžinimo, taip pat atlyginimo už tokių dokumentų praradimą, sugadinimą ar sunaikinimą tvarką.

15 straipsnis

Specialiosios priemonės

1. Vienos Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnai gali naudoti būtinas specialiąsias priemones kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, su sąlyga, kad tai leidžiama pagal Susitariančiosios Šalies valstybės, kurioje bus naudojamos specialiosios priemonės, teritorijoje galiojančius teisės aktus, ir tik gavę prašomosios Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos išankstinį leidimą.

2. Vienos Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija praneša kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamai kompetentingai institucijai apie teisės aktų reikalavimus dėl specialiųjų priemonių, kurios galėtų būti naudojamos jos teritorijoje.

3. Bendradarbiaujant pagal šį Susitarimą, specialiosiomis priemonėmis pripažįstami objektai arba mechanizmai ir cheminės medžiagos, skirti savigynai arba viešajai tvarkai ir saugumui užtikrinti, tačiau kurie nėra šaunamieji ginklai.

4. Dėl ypatingos skubos priežasčių, nurodytų šio Susitarimo 11 straipsnio 6 dalyje arba 13 straipsnio 3 dalyje, apie specialiųjų priemonių naudojimą taip pat turi būti pranešta atitinkamos Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai.

16 straipsnis

Persekiojimas kertant sieną

1. Persekiojimas kertant sieną vykdomas pagal Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo 41 straipsnį ir Konvencijos dėl muitinės administracijų tarpusavio pagalbos ir bendradarbiavimo, parengtos vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsniu, nuostatas, bet jais neapsiribojant.

2. Persekiojimas kertant sieną taip pat gali būti vykdomas siekiant užkirsti kelią asmeniui arba sustabdyti asmenį, kuris padarė arba bandė padaryti nusikaltimą, ir tai gali būti pagrindas išduoti Europos arešto orderį.

3. Susitariančiosios Šalies atitinkamų kompetentingų institucijų pareigūnai gali tęsti persekiojimą kertant sieną kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje be išankstinio leidimo, kai persekiojamas:

a) įtariamasis, kuris prašančiosios Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje padarė arba bandė padaryti nusikaltimą, už kurį pagal abiejų Susitariančiųjų Šalių valstybių nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus baudžiama ne mažiau kaip vienu metų laisvės atėmimu;

b) asmuo, pabėgęs nuo kardomojo kalinimo ar įkalinimo, kai dėl vėlavimo, susijusio su išankstinio pranešimo prašomosios Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai procedūra, būtų labai sunku suimti nusikalstamą veiką padariusį asmenį, ir įvertinama, kad prašomosios Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija negalėtų laiku perimti persekiojimo kertant sieną;

c) asmuo, kuris atsisakė vykdyti Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pareigūno teisėtą nurodymą sustabdyti savo motorinę transporto priemonę.

4. Prieš kertant sieną arba iš karto po jos kirtimo priimančiosios Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija informuojama sutartu ryšių kanalu. Persekiojimas kertant sieną nutraukiamas tos Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos prašymu.

5. Persekiojimas kertant sieną vykdomas šiomis sąlygomis:

a) Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje vyksta persekiojimas, kompetentingų institucijų pareigūnai gali vykdyti bendrus persekiojimo veiksmus. Tokiu atveju persekiojimą kertant sieną koordinuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje persekiojimas tęsiamas, kompetentingų institucijų pareigūnai. Kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnai privalo laikytis už koordinavimą atsakingų pareigūnų nurodymų;

b) persekiojimas kertant sieną vykdomas neribojant erdvės ar laiko, įskaitant sausumos, oro erdvės ir jūrų sienų kirtimą;

c) Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnai, vykdantys persekiojimą kertant sieną kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, turi teisę sustabdyti transporto priemones, atlikti asmens kratą, tikrinti dokumentus, transporto priemones ir daiktus, panaudoti fizinę jėgą ir kitas turimas prievartos priemones esant ypatingai būtinybei, kad sulaikytų ir saugiai perduotų priešišką asmenį Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje asmuo buvo sulaikytas, kompetentingų institucijų pareigūnams. Atitinkama Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija informuoja kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingą instituciją apie fizinės jėgos ir kitų prievartos priemonių naudojimą pagal šią dalį;

d) sulaikytas persekiojamas asmuo nedelsiant perduodamas Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo tęsiamas persekiojimas, kompetentingų institucijų pareigūnams.

6. Po persekiojimo kertant sieną priimančiosios Susitariančiosios Šalies kompetentingai institucijai nedelsiant pateikiama išsami rašytinė ataskaita, kurioje išsamiai nurodomos aplinkybės, laikas, vieta ir priemonės, kurių imtasi.

IV skirsnis
Bendradarbiavimas pasienio regionuose

17 straipsnis
Bendros operacijos

1. Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos, neviršydamos savo kompetencijos, gali paskirti joms pavaldžius pareigūnus, kurie atliktų savo pareigas kartu su kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnais tos valstybės teritorijoje pagal tos Susitariančiosios Šalies, kurioje bus atliekami veiksmai, valstybės teritorijoje galiojančius teisės aktus.

2. Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų pareigūnai ir (arba) įranga gali būti naudojami bendrose operacijose:

- a) didelio masto politinių, sporto ar kultūros renginių metu;
- b) konferencijose, patirties mainuose, mokymuose, įskaitant tarptautinius scenarijais grindžiamus mokymus, forumus ar kitus didelio masto tarptautinius renginius;
- c) užsienio valstybių vadovų ar kitų svečių oficialių vizitų metu;
- d) ekstremaliųjų situacijų ar krizinių situacijų metu;
- e) bendro patruliavimo metu;
- f) užtikrinant viešąją tvarką ir kelių eismo saugumą;
- g) užkertant kelią nusikalstamoms veikoms;
- h) steigiant bendrus valdymo ir koordinavimo arba bendradarbiavimo centrus;
- i) kol laikinai atnaujinama vidaus sienų kontrolė.

3. Priėmus sprendimą dalyvauti bendroje operacijoje, Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija užpildo ir koordinuoja dokumentus, susijusius su dalyvaujančių pareigūnų ir įrangos naudojimu kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, taip pat koordinuoja praktinius ir organizacinius klausimus, susijusius su pareigūnų ir įrangos teikimu bendrai operacijai.

4. Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnai komandiruojami ir įranga bendrai operacijai suteikiama laikantis siunčiančiosios Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje galiojančių teisės aktų.

18 straipsnis

Bendras patruliavimas

1. Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnai ribotą laikotarpį ir konkrečioms užduotims pagal šį Susitarimą atlikti gali dalyvauti bendrame patruliavime kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje.

2. Bendrame patruliavime dalyvauja bent vienas kiekvienos Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pareigūnas. Bendro patruliavimo pareigūnams vadovauja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje patruliuojama, kompetentingos institucijos pareigūnas.

19 straipsnis

Bendradarbiavimo centrai ir kontaktiniai punktai

1. Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų bendradarbiavimo centras arba kontaktinis punktas gali būti įsteigtas vienos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje ir, be kita ko, gali būti mobilus (įrengtas tarnybinėje transporto priemonėje). Bendradarbiavimo centro arba kontaktinio punkto darbuotojai yra šių institucijų pareigūnai arba darbuotojai, atliekantys jiems pavestas funkcijas.

2. Bendradarbiavimo centro arba kontaktnio punkto pareigūnai ir darbuotojai neturi teisės vykdyti nepriklausomos žvalgybos veiklos.

3. Bendradarbiavimo centras arba kontaktnis punktas veikia pagal šio Susitarimo nuostatas ir pagal atskirą Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų susitarimą, kuriame, be kita ko, nurodoma veiklos išlaidų kompensavimo apimtis, būdas ir tvarka.

20 straipsnis

Laikinas bendros vidaus sienų kontrolės atnaujinimas

1. Jei abi Susitariančiosios Šalys laikinai atnaujiną bendrą vidaus sienų kontrolę, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/399 dėl taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Sąjungos kodekso (Šengeno sienų kodeksas) 25–30 straipsniuose, taikomos šios nuostatos:

a) bendras pasienio kontrolės punktas gali būti įsteigtas (naudojamas) kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje pagal abiejų Susitariančiųjų Šalių valstybės sienos apsaugos institucijų pasiektą susitarimą dėl bendro pasienio kontrolės punkto įsteigimo. Susitariančiosios Šalies valstybės sienos apsaugos institucija, duodama sutikimą atlikti bendrus patikrinimus kertant sieną jos teritorijoje ir po to, kai pagal nacionalinės teisės aktus priimamas atitinkamas sprendimas laikinai atnaujinti vidaus sienų kontrolę, nurodo sąlygas, kurių turi būti laikomasi nustatant ir atliekant bendrus patikrinimus kertant sieną tos valstybės teritorijoje;

b) bendri patikrinimai kertant sieną turi būti nutraukti Susitariančiosios Šalies, kurios valstybės teritorijoje jie atliekami, kompetentingos institucijos prašymu, taip pat atsižvelgiant į sprendime dėl laikino vidaus sienų kontrolės atnaujinimo nustatytą datą.

2. Bendri pasienio kontrolės punktai turėtų būti kuo arčiau bendros valstybės sienos. Bendri pasienio kontrolės punktai taip pat gali būti įrengti tarpvalstybinio geležinkelių eismo maršrutuose.

3. Susitariančiųjų Šalių valstybės sienos apsaugos institucijos turėtų sudaryti jų teritorijoje esančių vietų, tinkamų bendriems pasienio kontrolės punktam steigti, taip pat tarpvalstybiniam geležinkelių eismui, sąrašus, nurodymas Susitariančiosios Šalies valstybės, kurioje jos yra, teritoriją. Susitariančiųjų Šalių valstybės sienos apsaugos institucijos keičiasi šiais sąrašais ir nedelsdamos informuoja viena kitą apie bet kokius tų sąrašų pakeitimus.

4. Susitariančiųjų Šalių valstybės sienos apsaugos institucijos sudaro abipusį susitarimą, kuriuo nustatoma laikino bendros vidaus sienų kontrolės atnaujinimo priemonių organizavimo tvarka. Susitarime nustatomos laikino bendros sienų kontrolės atnaujinimo priemonės, jo įgyvendinimas ir taikymo sritis, t. y.:

- a) paskirstymas, už kurias valstybės sienos teritorijas (sienos ruožus), yra atsakoma;
- b) keliai ir vietos laikiniems bendriems pasienio kontrolės punktam steigti;
- c) keliai, kurie būtų uždaromi, ir jų uždarymo būdas;
- d) technologijų, skirtų laikiniems bendriems pasienio kontrolės punktam tikrinti, turinys;
- e) užtikrinimas, kad būtų kuriamos ir atnaujinamos laikinų bendrų pasienio kontrolės punktu, kuriuos turėtų įrengti Susitariančiųjų Šalių valstybės sienos apsaugos institucijų įgalioji sienos apsaugos atstovai, tikrinimo technologijos;
- f) techninės infrastruktūros planavimas ir aprūpinimas ja;
- g) veiksmai, kurių būtų imamasi priėmus sprendimą laikinai atnaujinti bendrą vidaus sienų kontrolę, ir kiti susiję klausimai.

5. Susitariančiųjų Šalių valstybės sienos apsaugos institucijos taip pat gali sudaryti susitarimus, kuriuose būtų nustatyti laikino bendros sienų kontrolės tarpvalstybinio geležinkelių eismo maršrutuose atnaujinimo organizavimo, įgyvendinimo veiksmai ir priemonių taikymo sritis.

6. Jei nesusitariama kitaip, su bendrais patikrinimais kertant sieną ir laikinai bendrais pasienio kontrolės punktais susijusias išlaidas padengia ta Susitariančioji Šalis, kurios valstybės teritorijoje laikinai atnaujinama bendra sienų kontrolė. Susitariančioji Šalis, kurios valstybės teritorijoje vykdoma sienų kontrolė, yra atsakinga už tinkamą žymėjimą, saugumą ir viešąją tvarką sienos perėjimo punktuose.

7. Vienos Susitariančiosios Šalies įstatymai, susiję su bendrų patikrinimų kertant sieną atlikimu, pagal šį Susitarimą kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, kurioje įsteigti laikini bendri pasienio kontrolės punktai, taikomi taip pat kaip ir tos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje. Už šių įstatymų pažeidimą taikoma tokia pati atsakomybė kaip ir už panašius pažeidimus tos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje.

V skirsnis

Susitarimo įgyvendinimas ir baigiamosios nuostatos

21 straipsnis

Ryšys su kitais tarptautiniais susitarimais

Šis Susitarimas neturi įtakos Susitariančiųjų Šalių teisėms ir įsipareigojimams, kylantiems iš kitų tarptautinių susitarimų, kurių šalys yra Susitariančiosios Šalys ir jų valstybės.

22 straipsnis

Kontaktinių duomenų perdavimas

1. Įsigaliojus šiam Susitarimui, Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos per vieną mėnesį diplomatiniais kanalais perduoda viena kitai savo kontaktinius duomenis.

2. Susitariančiosios Šalys arba jų kompetentingos institucijos nedelsdamos raštu praneša viena kitai apie bet kokius šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos pasikeitimus arba Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų sąrašo pasikeitimus.

23 straipsnis

Išlaidos ir žalos atlyginimas

1. Jei šiame Susitarime nenumatyta kitaip, kiekviena Susitariančioji Šalis padengia savo išlaidas, patirtas įgyvendinant šį Susitarimą.

2. Susitariančiosios Šalys atsisako visų reikalavimų atlyginti žalą, susijusią su turto praradimu ar sugadinimu, kurį padarė kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnai ar darbuotojai, vykdydami su šio Susitarimo įgyvendinimu susijusias užduotis.

3. Susitariančiosios Šalys atsisako bet kokio reikalavimo kompensuoti žalą tuo atveju, kai jų kompetentingų institucijų pareigūnams ar darbuotojams, vykdančioms pareigas, susijusias su šio Susitarimo įgyvendinimu, padaroma žala sveikatai arba jie miršta. Ši nuostata nepažeidžia Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų pareigūnų ar darbuotojų, taip pat asmenų, turinčių teisę gauti kompensaciją, teisės gauti kompensaciją pagal Susitariančiųjų Šalių valstybių teritorijoje galiojančius teisės aktus.

4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalys netaikomos, kai žala padaroma tyčia arba dėl didelio neatsargumo.

5. Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pareigūnai ar darbuotojai, vykdydami su šio Susitarimo įgyvendinimu susijusias užduotis, padaro žalą trečiajai šaliai kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, Susitariančioji Šalis, kurios pareigūnai padarė žalą, privalo kompensuoti visą žalą nukentėjusiajai šaliai arba asmeniui, turinčiam teisę gauti kompensaciją už padarytą žalą. Ši nuostata netaikoma, jei žalą padarę Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnai ar darbuotojai vykdė tiesioginius nurodymus, duotus kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos pareigūnų ar darbuotojų, išskyrus atvejus, kai jie tokią žalą padarė tyčia ar dėl didelio neatsargumo.

6. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja, kad palengvintų reikalavimų dėl žalos nagrinėjimą.

24 straipsnis

Pareigūnų ir darbuotojų teisės ir pareigos

1. Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnai ar darbuotojai kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje turi tas pačias teises ir pareigas kaip ir kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnai ar darbuotojai, išskyrus atvejus, kai šiame Susitarime ar bet kuriame papildomame susitarime, kuriuo įgyvendinamas šis Susitarimas, nustatyta kitaip.

2. Susitariančiosios Šalys kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnams ar darbuotojams, atliekantiems veiksmus savo teritorijoje, jų tarnybos metu suteikia tokią pačią apsaugą ir pagalbą kaip ir savo pačių pareigūnams ar darbuotojams.

3. Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų pareigūnams ir darbuotojams taikoma oficiali, administracinė, baudžiamoji ir civilinė atsakomybė pagal Susitariančiosios Šalies valstybės, kurios teritorijoje buvo padarytas nusikaltimas, teritorijoje galiojančius teisės aktus.

25 straipsnis

Pareigūnų įgaliojimai kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje

1. Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnai, atliekantys veiksmus kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, saistomi tos kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje galiojančių teisės aktų. Jie neturi valdymo įgaliojimų, išskyrus atvejus, kai šiame Susitarime nustatyta kitaip.

2. Įgyvendinant šį Susitarimą, vienos Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnai kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje turi teisę:

a) dėvėti tarnybines uniformas ir naudoti tarnybines transporto priemones (su specialiu ženklinimu, šviesos ir garso signalais), išskyrus tas, kuriomis naudojamosi pagal šio Susitarimo 14 straipsnį;

b) turėti ir nešioti savo įrangą, tarnybinius šaunamuosius ginklus ir šaudmenis ir juos naudoti tik teisėtos būtiniosios ginties ar ypatingos būtinybės atvejais;

c) turėti ir naudoti specialiąsias priemones;

d) turėti ir naudoti tarnybai būtinus tarnybinius gyvūnus;

e) turėti ir naudoti savo ryšio priemones ir materialinę bei techninę įrangą.

3. Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų pareigūnai, veikdami kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, su savimi turi oficialų pažymėjimą (tarnybinių kortelę), su sąlyga, kad tai neprieštarauja šio Susitarimo 14 straipsnio nuostatom.

4. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos prireikus arba kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos prašymu praneša viena kitai apie tarnybinių šaunamųjų ginklų ir šaudmenų bei specialiųjų priemonių, naudojamų operacijoms kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, tipus.

26 straipsnis

Laikinas valstybės sienos kirtimas

Prireikus dėl kelių infrastruktūros arba kitais skubiais atvejais vienos Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnai, vykdydami savo tarnybines pareigas, gali atvykti į kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritoriją ir nedelsdami kuo trumpesniu maršrutu grįžta į savo valstybės teritoriją.

27 straipsnis

Veiksmai tarptautiniame transporte

1. Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų pareigūnai, vykdydami operacijas jų teritorijoje esančiuose tarpvalstybinio geležinkelių eismo maršrutuose, gali atvykti į kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritoriją su reikiamomis priemonėmis, kaip nurodyta šio Susitarimo 25 straipsnio 2 ir 3 dalyse, įlipti į šiuos traukinius ir išlipti iš jų, užbaigdami veiksmus kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, ir nedelsdami grįžti į savo valstybės teritoriją.

2. Jei jų valstybės teritorijoje pradėti veiksmai, visų pirma asmenų ar daiktų tikrinimas, negali būti užbaigti iki pirmosios planinės geležinkelio stoties kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, jie gali būti tęsiami kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje po pirmojo planinio sustojimo tik gavus kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų sutikimą.

3. Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų pareigūnai per bendradarbiavimo centrą arba kontaktinį punktą iš anksto praneša apie planuojamą sienos kirtimą.

4. Atliekant šio straipsnio 1 dalyje nurodytus veiksmus, sulaikyti asmenys arba konfiskuoti daiktai perduodami vienos Susitariančiosios Šalies kitos kompetentingos institucijos pareigūnams geležinkelio stotyje, kuri yra arčiausiai kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijos maršrute.

28 straipsnis

Suvereniteto išlyga

Susitariančioji Šalis, kuri nusprendžia, kad prašymo ar veiksmo pagal šį Susitarimą vykdymas pakenktų jos nacionaliniam saugumui ar valstybės interesams, keltų pavojų vykdomam tyrimui ar žvalgybos operacijai, susijusiems su nusikaltimu ar asmenų saugumu, arba būtų akivaizdžiai neproporcingas ar nereikšmingas, palyginti su tikslais, dėl kurių prašymas buvo pateiktas, gali visiškai ar iš dalies atsisakyti vykdyti tokį prašymą arba nustatyti papildomus tokio prašymo vykdymo reikalavimus.

29 straipsnis

Įslaptintos informacijos apsauga

1. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos šio Susitarimo įgyvendinimo tikslais gali tiesiogiai keisti įslaptinta informacija.

2. Susitariančiųjų Šalių įslaptintos informacijos apsaugą reglamentuoja Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Latvijos Respublikos Vyriausybės susitarimo dėl įslaptintos informacijos abipusės apsaugos, pasirašyto 2014 m. gruodžio 3 d. Vilniuje, nuostatos.

30 straipsnis

Asmens duomenų apsauga

Igyvendindamos šį Susitarimą Susitariančiosios Šalys laikosi jų teritorijose galiojančių įstatymų dėl asmens duomenų apsaugos. Susitariančiosios Šalys taip pat įsipareigoja laikytis 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) ir 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuria panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR nuostatų.

31 straipsnis

Susitarimo įgyvendinimo vertinimas

Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų atstovai kartą per 5 (penkerius) metus įvertina šio Susitarimo įgyvendinimą ir nusprendžia, ar reikia pakeisti arba papildyti Susitarimo nuostatas.

32 straipsnis

Bendradarbiavimo kalba

Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos, įgyvendindamos šį Susitarimą, naudoja anglų kalbą. Kai Susitariančiosios Šalies kompetentingos institucijos siunčia informaciją ar dokumentus savo valstybine kalba, prie tokios medžiagos taip pat turėtų būti pridėtas vertimas į kitos Susitariančiosios Šalies valstybinę kalbą arba į anglų kalbą.

33 straipsnis

Ginčų sprendimas

1. Ginčai dėl šio Susitarimo aiškinimo ar įgyvendinimo sprendžiami Susitariančiųjų Šalių ar jų kompetentingų institucijų tiesioginėmis konsultacijomis ir derybomis ir įforminami protokolu.

2. Jei nepavyksta susitarti pagal šio straipsnio 1 dalį, ginčas sprendžiamas diplomatiniais kanalais.

34 straipsnis

Ryšys su galiojančiais susitarimais

1. Šio Susitarimo įsigaliojimo dieną Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Latvijos Respublikos Vyriausybės susitarimas dėl bendradarbiavimo kovojant su organizuotu nusikalstamumu bei kitais nusikaltimais ir dėl bendrų veiksmų pasienio teritorijose, pasirašytas 2006 m. birželio 7 d. Vilniuje, laikomas nutrauktu.

2. Visi tarptautiniai tarpžinybiniai susitarimai, pasirašyti Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų remiantis šio straipsnio 1 dalyje nurodytu susitarimu, galioja tiek, kiek neprieštarauja šio Susitarimo nuostatoms, ir peržiūrimi per 2 (dvejus) metus nuo šio Susitarimo įsigaliojimo dienos, nebent Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos susitaria kitaip.

35 straipsnis
Įsigaliojimas, pakeitimai ir papildymai

1. Šis Susitarimas sudaromas neribotam laikui ir įsigalioja praėjus 3 (trims) mėnesiams nuo tos dienos, kurią Susitariančioji Šalis gauna paskutinį pranešimą, nurodytą šio straipsnio 2 dalyje.

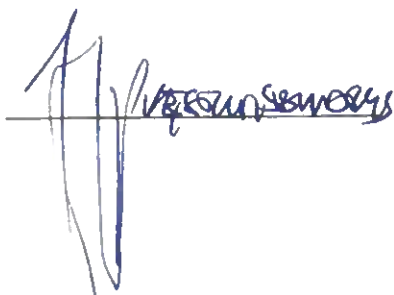
2. Susitariančiosios Šalys diplomatiniais kanalais praneša viena kitai apie šiam Susitarimui įsigalioti būtinų savo nacionalinių procedūrų užbaigimą.

3. Susitariančiosios Šalys gali iš dalies pakeisti arba papildyti šį Susitarimą abipusiu rašytiniu sutikimu tai įformindamos papildomais protokolais, kurie įsigalioja pagal šio straipsnio 1 dalies nuostatas ir yra neatskiriama šio Susitarimo dalis.

4. Kiekviena Susitariančioji Šalis gali nutraukti šį Susitarimą diplomatiniais kanalais pateikdama pranešimą. Tokiu atveju šis Susitarimas nustoja galioti praėjus 3 (trims) mėnesiams nuo tos dienos, kurią kita Susitariančioji Šalis gauna pranešimą apie jos ketinimą nutraukti šį Susitarimą.

Pasirašyta 2026 m. liepos 15 d. Vilniuje dviem egzemplioriais lietuvių, latvių ir anglų kalbomis. Visi tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl šio Susitarimo aiškinimo, vadovaujamosi tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

LATVIJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

